

АБОНАМЕНТИ:

Въ ггаридъ, за 6 м. — 7 л.
Въ ггаридъ, за 12 м. — 14 л.
Единъ брой 10 ст.

ВЪСТНИКЪ ДОБРУДЖА

ОБЯВЛЕНИЯ:

На IV стр. 15 ст. на кв. см

Адресъ:
Дирекция на

251 Градската библиотека

ОРГАНЪ НА ЦЕНТРАЛНИЯ ДОБРУДЖАНСКИ НАРОДЕНЪ СЪЮЗЪ
Малкия пonedѣлникъ, срѣда и петъкъ

Празна утѣха. — Съюзътъ въ Букурещъ. — Чуждия и нашия печатъ за Добруджа. — гр. Одеса окупиранъ отъ германскитѣ войски. — Прѣговоритѣ за мирътъ съ Ромѣния. — Народнитѣ комисари въ Русия напушчатъ Петроградъ. — Съгласението за окупирането на Сибиръ отъ Япония. — Англия отказва визиране паспортитѣ на рус. дипломати.

П. Тодоровъ

ПРАЗДНА УТѢХА

Войнитѣ създаватъ особени психически настроени у народнитѣ маси. Онова, което въ друго врѣме би се счело за цѣла химера, въ врѣме на война добива широкъ дуръ на възможностъ. Нервнитѣ се истънчаватъ и народитѣ ставатъ крайно чувствителни. Чувствата надхлѣзватъ на разума. Тога психическо проявление ний най-добри наблюдаваме въ днитѣ на нашето нещастие презъ 1913 година. Много факти не би се вжидали за възможни, много басы бѣха тѣ насъ добри прѣсти.

Отъ година — двѣ идеята за обща свѣтвна конференция, която ще турн край на разпритѣ между народитѣ, циркулира съ особена вредитѣ. А днитѣ си текатъ, врѣмената и дежавуиратъ, обаче, надеждата се врѣни. Отъ гдѣ тая увѣреностъ? Чокакъ просто недоумѣва истиникарскитѣ проповѣди, особено изъ срѣдята на неприятелискитѣ лагери. Ний намираме едно единствено оправдание: утѣхата на смъртника въ неспособността на война — Онова. Общиданъ ам, обаче, въпроса съ най-големо спокойствие и хладностъ, ний вжидаме безнадеждността на тая утѣха.

Прѣдъ насъ вече стоятъ двѣ крупни сбѣтния отъ новото врѣме — мирътъ въ Брестъ-Литовскъ и прѣговоритѣ въ Буфта. Въ Брестъ-Литовскъ прѣвостоеше да се прикиратъ споровѣтъ между съюзътъ и Русия. Делегатитѣ на съюза занимаха съ най-добри пожелания, готови на отстъпчивостъ. Трѣбваше да се постави основата на новата сграда върху коститѣ на милионитѣ загинали въ страшната всесвѣтсна война. Тука прѣдстоеше да се изградятъ началнитѣ контури, по валита на които прѣдстоеше да се рѣшаватъ виченитѣ съществувани спорове между изправенитѣ единъ срѣщу другъ народи. Погледитѣ на всички пацифисти бѣха насочени къмъ Брестъ-Литовскъ, защото всѣки вѣрваше, че тамъ ще се прѣдвѣшатъ свѣтвонитѣ въпроси.

Почпаха се академически спорове и разискванията върху съ неособени тързания. Свѣтътъ по отдѣлна, обладавъ отъ мисълта, че нѣма да има въ резултатъ отъ войната побѣдител и побѣдени и, че конфликтитѣ ще се разрѣшатъ съ неостѣдѣвани въ историата взаимни концесии. Трѣбваше да извинатъ единъ-два мѣсеца, за да се прѣдстави прѣдъ очитѣ ни самонамната въ цѣлата и голота. Богато прѣговоритѣ налагаха въ областта на конкретното, нѣмнѣната почпаха да ставатъ все по-вече и по-вече непримирими. Краятъ знаежъ — прѣговоритѣ излѣвожа иловни и се подкачиха наново военнитѣ дѣйствия. Трѣбваше още буртъ и кърви, за да дойдешъ до недавна подписанатъ миръ съ Велико-Русия и то при много по-тежки условия отъ първоначалнитѣ. Руския народъ, а съ него и цѣлото човѣчество, ще издаде по-вече своята страшна присада върху болшевикитѣ, които искаха съ праване онити и волтъ-фасове да играятъ свѣтвна роль. Тѣ нанесоха на своята родина такава пакостъ, каквато историата на народитѣ не още не е отбѣдѣвала. Съ надѣяването на своитѣ сили и съ празната вѣра въ влиянието на идеалитѣ и фантазитѣ, тѣ непуснаха най-удобнитѣ моменти. Тѣхната грѣшна е тѣй неоправдана, че днесъ вече та угрожава съществуванието и на републиката, за запазването на която тѣ забравиха учение и клѣтки.

Свѣтата история се повтори и съ Ромѣния. На първо врѣме и та поиска да се покаже непримирима. Мѣчно и бѣше да се признае за побѣдена, когато нейнитѣ патрони и окуралаваха и правѣха позивъ на нейната честъ и дума. А отъ друга страна, та вжидаше безнадеждността на своето положение. И когато надъ нейната глава се издѣна тежка буря, въстрашавашъ да съкруши спокчтателно, та отстъпи. При все това обаче, ний вжидаме, че ще минатъ доста дни, до като се довършатъ съ нея всички спорни въпроси. Каква жѣне да бѣде вартивата, ако Ромѣния не бѣ тѣй жалва и безсилна, оставае на нашитѣ читатели да сѣдѣтъ. Мислимъ, че всички ще си съласени, какво, въ тѣкъвъ случай, прѣговоритѣ нѣха да се проточатъ съ мѣсеци и то не безъ малки перипетии. Не веднѣжъ може би ний жѣне да бѣдемъ свѣдѣтели на тѣхното прѣкъсване и водноване на копитѣ дѣйствия. Благодарение на всѣтитѣ прѣдхранителни мѣрки отъ страна на съюзътъ, днесъ вече е исклучена тая възможностъ. Това явно се признава и отъ цѣлия френскъ печатъ, който пѣе за ромѣнитѣ послѣдната заупокойна нѣсенъ — надеждата въ общата конференция на мира.

Свѣтвоната война дали ще се свърши съ вѣкава обща конференция на народитѣ е едно питане съ много въпросителни. Ний се чини, че това не е нищо по-вече, освѣтъ химери, които нѣма да добиятъ своя реаленъ образъ. Онова, което стана въ Брестъ-Литовскъ и Буфта, ни дава единъ добъръ урѣкъ; той ни вѣри, че това сж презати надежди.

Ако Русия и Ромѣния при по-други обстоятелства бѣха нужди много мѣсеци за ликвидирани на конфликтитѣ и то не безъ малко опасности, ний не можемъ да си прѣдставимъ, колко години ще сж нужди за разрѣшаването на безбройнитѣ свѣтвонни въпроси и въпросчета между народитѣ. Уморенитѣ отъ войната народи ще трѣбва да чакатъ години краятъ на войната и то съ пунки при нѣтъ, защото нѣма друга сила, която да даде санция на негоднитѣ всѣкому рѣшения, издадени отъ въображаеми мировъ ареопатъ. Тѣка ний бихме дошли да потвърдимъ мисълта — по-добри война, отколкото въоръженъ миръ, защото единитѣ отъ него ще бѣдѣтъ много по-големи и страшни. Онова, на което недавна бѣше пасивни зрители, закрѣпи у насъ все по-здраво вѣрата, че войната между народитѣ нѣма да бѣде утѣхана съ дѣлото на нѣкаква общонародна мирова конференция. Общия миръ ще дойде като естественъ резултатъ на склѣчането миръ съ отдѣлнитѣ една подиръ друга воюващи дѣржави.

Онова, което се твори въ Буфта нѣма да има врѣмененъ характеръ, а ще бѣде едно трайно дѣло. Той, като всѣки миръ, естествено ще се крѣпи на силата на побѣдителитѣ. Ако тая сила ослабне, нѣма съмнѣние, че ний може да бѣдемъ свѣдѣтели на склѣчането мирна договоръ и то не вследствие рѣшенитѣ на нѣкакви общи конференции а по инициативата на побѣденитѣ тѣй же, както въ 1915 година ний направихме съ Букурещкия миръ, който, макаръ и да не бѣше спокчтн, принудително ни се направи.

Ний сме по-вече увѣрени днесъ, че войната съ Англия, Франция и Италия, ще свърши по сѣжия начинъ. Може би въ тоя случай да не се достигне до положението на Русия и Ромѣния, обаче, трѣбва да се дойде до една замръзнала точка, задъ която всички да се убѣдѣтъ, че не може да се направи ни стѣпка напредъ.

Явно става, че нашето дѣло и въ бъдеще не се крѣпи на нашата мощъ. Ний може да загубимъ въ борбата даже и това което сме вече придобили. И то не вследствие на нашето отслабление. Значи, ний трѣбва да стоимъ крѣпко на нѣстата си, за да довършимъ започнатото дѣло, защото, иначе, ще бѣдемъ унищожени и то безмислено. Нашитѣ врагове ще ни дебатѣтъ, за да могатъ да ни смачкатъ и затрѣятъ, като политическа единица. Погрѣшно ще ни разбератъ ония, които бѣла извадили отъ нашитѣ разсѣждѣния неоправданото убѣждение въ нѣщата военнотлюбивостъ. Ний искаме да истѣнемъ само плата, който единствено се открия прѣдъ насъ и до който по необходимостъ трѣбва да вървимъ за бъдещето на България.

Послѣдното заключение е, че ний трѣбва въ Буфта да изградимъ една постоянна, а не приврѣжна сграда. Създаденото тамъ ще бѣде и дѣло на далечното бъдеще. Затова пѣтъ буржно е да бѣдемъ крайни осторожни и прѣдвидливи. Далечъ трѣбва да бѣде ума на нашитѣ делегати отъ мисълта за нѣкаква обща конференция. Такива, безспорно ще има въ напредъ, както и въ миналото, но тѣ най-малко ще се занимаватъ, полѣ още за дълги години, съ въпроситѣ, които днесъ думатъ воюващитѣ народи отъ двѣта свѣта.

Буфта не е единъ врѣмененъ, а траенъ етапъ къмъ общия миръ и за това пѣтъ трѣбва да бѣдемъ крайно внимателни, за да не мотворимъ грѣшнитѣ отъ миналото, които ни сж коствали не особено евтино.

Положението на бойнитѣ фронтове.

Дометинъ отъ Шаба на Дѣйствующата армия
за 18 III. 1918 г.

Манедонски фронтъ. Сѣверно отъ Витожа неприятелъ обстрѣля позицитѣ ни съ оживенъ артилерийски и миненъ огънъ, на който нѣматъ артилерия стговори доста оживено. Въ завесъ на Черна нашата артилерия обстрѣля успѣшно неприятелското разположение. При с. Алаванъ махале, западно отъ Багдара, проонилие съ огънь единъ французски патрулъ. Юго-западно отъ Дой-рѣвъ кратки неприятелски огнени угаени. Въ равнината южна отъ Бѣласица и въ прѣдвѣнционна равнина западно отъ Сересъ нашата артилерия разпрѣсна нѣколко английски разузнавателни стѣдѣния. Въ Долна-та на Вардара сжжена аероплана дѣла.тъ отъ двѣта страни и много въздушни боева.

Добруджански фронтъ. Примирисъ.

Съюзнически сѣдѣдникъ.

Западенъ воененъ театръ. По много мѣста на фронта артилерийска дѣйностъ, които на вѣкон нѣста бѣше доста оживена. Усилени разузнавателни дѣйствия.

Источенъ воененъ театръ. Австро-унгарскитѣ войски стоятъ прѣдъ Одеса.

Берлинъ, 13 III. (Вечерно съобщение). Нашитѣ войски влѣзоха въ Одеса.

Италиански фронтъ. Нищо ново.

Азиатски фронтъ. Цариградъ. На Палестинския фронтъ — оживена боева дѣйностъ. Нашитѣ патеули навлѣзоха въ неприятелскитѣ позиции и се завариха съ пѣлча. По протяжение на брѣна оживена въздухотплателна дѣйностъ. Сутринта нѣмни неприятелски части атакуваха линията Кефъзъ-Хасуъзъ-Янъ — Бѣлутъ-Рибай, обаче бидоха отбѣснати отъ нѣмни фланговъ огънъ съ тежки за неприятеля загуби.

Потопения при Агва, на 8 того севрагетски разузнавателенъ параходъ, е билъ французскъ такъвъ

(Слѣдств.).

дети. Нико не може вече да се промѣни. Но единъ народъ, който самъ не се изоставя, не може лесно да загине. Ромѣнци имать нужда да погледнатъ ясно на действителността и на това, което трябва да стане по необходимостъ. И слѣдъ това съ зорѣтъ трудъ и самоизкутаніе да си извоюватъ единъ по-здравъ социаленъ и стопански животъ и едно по-разумно схващане на националнитъ и политически задачи. Минали прѣзъ нещастіето и жажата и ромѣнитъ тогава ще могатъ да кажатъ пакъ къмъ едно по-добро бъдеще.

„L'union“

Въ Буфтя биде подписанъ договора за премирноренъ миръ, който остава въ сила въ продължение на двѣ седмици, прѣзъ което време ще биде подписанъ и този за окончателния миръ.

Войната започна за наслада на пороната на 27 августъ 1916 г. Споредъ извѣстиятъ вече документи по военната конвенция съ Русия тя е била уговорена отъ по-рано и не бѣ нищо повече отъ една комедия, на която края се постави днесъ.

Не е време сега да повтаряме, какво ни коства тя до днесъ. По важно е, какво ще ни струва отъ сега за напредъ погрѣшната политика на одианъ човѣкъ, който вършаше всичко на своя глава.

Политиката на заляганя, която прѣдвидуваше такъ война, характеризира и войната край. Като че ли бѣ прѣдупрѣдѣлено отъ съдбата тя да свърши не при първата Руска революция, а едва слѣдъ втората. Сигурно бѣ, че единъ миръ съключи тогава, когато прѣдлагаха нашиятъ бивши съюзници, като прѣзъ сенартиновъ миръ, щѣше да биде много по-изгоденъ за насъ.

Сега гледището на нашиятъ бивши съюзници е по-друго отъ онова които изпуснахме. Отъ това доказателство расповѣстеното на нѣщото отечество. Останали и до сега вѣржи, за което държавата ще носи послѣдствата.

Тѣсно за насъ, тѣзи които бѣше противници на такъ нещастенъ война, които настояваха за неутралитетъ и овѣрженно потвърждаше отъ погрѣшния пътъ, въ който бѣ посочена държавата, които на подписаната договора за мира, е най-тежъкъ и най-болѣзъ.

Имаме вѣржъ въ жизнеспособността на този народъ и, колкото тежко да сѣмъ страданията, които той прѣживя и има да прѣживи, колкото и жакотни още ще има да прѣдоложе, надеждою се, че той ще се върне на прага. Оздравѣлъ въ шестата на въ пѣтината, не можѣтъ точно въ този моментъ да не кажемъ, че едно политическо прѣдсѣданство съпада съ заляганитъ на дѣлитъ прѣдѣли. Ако се бѣше вслушали въ тѣхъ завети, бѣше видѣли сега нова слава, ново величїе...

По прѣговоритъ за мирътъ съ Ромѣния.

Лондонъ. Въ пазарата на общинитъ, отговаряйки на едни интерпретации на депутата Кинсъ, г. Валфуръ заяви: „Мирътъ между Ромѣния и централнитъ сили е сключенъ временно, но още не е ратифициранъ. Правителството биде уведомено за условията на неприатилъ, прѣди тѣ да бидатъ приети отъ Ромѣния. Правителството храни най-силни симпатии къмъ Ромѣния, поради ужасното положение, въ което тя биде тласната. Цѣлата на нашиятъ усилия ще биде да поставимъ на мирната конференция едно ревизиране за наложенитъ на Ромѣния тежки условия.“

Положението въ Русия.

Петроградъ. Петроградската телеграфия а-торция. Едентъ декретъ, подписанъ отъ Ленина, съобщава официално за изправянето на държавнитъ утѣждения въ Петроградъ и дава необходимитъ наставления. Съвѣтъ на народнитъ комисари трябва да замине днесъ за Москва. Народниятъ комисаръ за народното просвѣщеніе отъзавъ въ Петроградъ, като прѣдставителъ на правителството. Той ще има възврѣдно колѣни права. Официалнитъ органи на свѣтъ „Извѣстїа“ и „Правда“ ще излизатъ утрѣ за послѣднъ пътъ въ Петроградъ; тѣ сѣко ще бидатъ издѣлани въ Москва. Тази сутрешнитъ вѣстници подвѣждаатъ, че вслѣдствие изнянчалитъ въ свѣтъ на народнитъ комисари разногласия по въпроситъ за мира и войната, Троцки се отказалъ отъ длѣжността си, която била поета отъ помощника му Чичеринъ. Вѣстникитъ съобщаватъ че, правителството възврѣна-

до напълно свободата на бившия великъ князь Михаилъ Александровичъ, който при абдикирането на царъ Николай бѣше опрѣдѣленъ отъ послѣдния като регентъ на империята и, който отъ тогава насамъ бѣше арестуванъ въ дома си.

Ворлиня. „Ворлицеръ Таблатъ“ съобщава: Излизанитъ въ територията, напираша се подъ управленіето на източното главнокомандуване, германски вѣстници съобщиха, че курландския народенъ свѣтъ рѣшилъ да прѣдложи на императоръ Вилхелмъ короната на Курландското херцогство. Научаваме се, че въ Ворлиня до сега не е получено потвърждение на това извѣстие. Въ Ворлинскитъ официални кръгове не се знае нищо за подобно рѣшеніе.

Вашингтонъ. Съобщение на агенция „Райтеръ“. Прѣдсѣдателитъ г. Уилсонъ отпрати до америкаския консулъ въ Москва една телеграма, въ която, по случай свиваніето конгреса на свѣтитъ изказва искрениятъ симпатии на Съединенитъ Щати. Изглася, че, за нещастіе, Сѣверо-американското правителство сега не е въ състояние да указа на Русия незабавна ефикасна подръжка, но заявява, обаче, чрѣзъ конгреса ще даде на руския народъ утѣреніе, какво сѣверо-американското правителство ще се възползува въ всѣхъ случай да обезпечи още ведъжъ на Русия пълнѣтъ суверинитетъ и независимостъ въ работитъ и ще и помогне да си възврѣне своята велика роль въ живота на Европа.

Лондонъ. Споредъ „Морнингъ Постъ“, малко е вѣроятността, цѣто Китай да дѣйствава заедно съ Япония въ Сибирската акция на послѣдната.

Вяена. Споредъ Киевскитъ вѣстници, въ Киевъ биде започнати прѣговори за миръ между Русия и Украйна.

Токио. Въ парламента, министра на външнитъ работи заяви, че Япония не е получила още мандатъ отъ съглашеніето да дѣйства въ Сибиръ и, че пръ тѣхъ акция между Япония и съглашенскитъ държави се развѣнчатъ по настоящѣхъ мѣстия.

ИЗЪ ЧУЖБИНА

(Н. Т. А. и радиотелеграфа).

Англия отказва визиране паспортитъ на рускитъ дипломати.

Науенъ. Англическото правителство е отказало да визира паспортитъ на болшевикитъ Каменовъ и Цариргъ, назначени отъ своето правителство: 1-а за посланикъ въ Парижъ, а втория — за такелъ въ Бернъ, вслѣдствие на което сѣмъ върнали обротно въ Русия.

Прѣдъ кореспондента на едни вѣстникъ Каменовъ, по тоя поводъ, заявилъ: „Англическото правителство върши всичко това прѣдъ страха на една прѣдстоюща революция въ Англия“.

Германскитъ финансии.

Ворлиня. Прѣдсѣдателя на германската държавна банка г-нъ Хагеншанъ въ една своя рѣчь, държана въ Мюнхенъ, казалъ:

„Финансовото положение на Германия може да се опише съ най-добри краски. Съ удоволствие констатирамъ, че германското богатство, което прѣди войната възлизаше на 8 милиарда марки, днесъ се е възвѣчало на 20 милиарда“.

Американски вѣстници.

Науенъ. „Дойче Тагесъ Цайтунгъ“ коментира публикуваната въ „Ню Йоркъ Таймъ“ статия, споредъ която Съединенитъ Щати, въ случай на война съ едни европейска или азиатска сила, при стрѣнитъ още силнитъ на конфликта, ще заематъ Мексиканскитъ порски пристанища, за да не стори това неприятеля. Вѣстникътъ забѣлява, че това прѣдупрѣждение е напълно сръмъ Япония.

Финландска мисия въ Германия.

Хелзингфорсъ. Огпагували сѣмъ въ Ворлиня, съ специални писма, прѣдсѣдателя на финландското правителство, сенатора Кастеръ и двама държавни даростори.

Американски военни министри въ Франция.

Парижъ. Американскитъ военни министри Вакеръ пристѣпиха съ едни американски крайцеръ въ едно французско пристанище, придруженъ отъ 7 американски генералъ-маѣи офицери. На 11 мартъ

той ще посѣти въ Парижъ прѣдсѣдателя на републиката г. Поанкаре, и министръ прѣдсѣдателя г. Еленкансо.

Данглизъ грѣцки генералисимусъ.

Атина. „Хазасъ“ Съ една заповѣдъ до армията генералъ Данглизъ съобщава, че кралѣтъ му повѣрилъ върховното командуване на армията.

Новия прѣдсѣдатель на Грѣцката камара.

Атина. Камарата избра самоския депутатъ Тонистокъ Софуксъ за прѣдсѣдатель съ 178 гласа, отъ всичкитъ 187 гласуващи. Заемѣйки мѣстото сѣ, Софуксъ апелира къмъ своитъ колеги да съдѣйствуватъ на великата свещенна война, която трябва да погълне цѣлитъ националенъ животъ и, за която грѣцетъ трябва всячко да пожертвуватъ.

Хинденбургъ въ Ворлиня.

Ворлиня. Генералъ фелдмаршалъ фонъ Хинденбургъ прѣбѣва днесъ тукъ за свѣщаня.

Секвестръ на германскитъ докове.

Вашингтонъ. „Райтеръ“ съобщава: Сѣзата прѣе за опитъ прѣдложеніето, съ което президента Уилсонъ се утѣлюкомаша да приеме докветъ и прѣстанищитъ построени на плавателнитъ дружества: „Нордъ Дойчеръ Лойдъ“ и „Хамбургъ и Америка Данне“.

В. К-ръ Хр С-й-въ.

(гр. Еска-Джумая)

Загуби на воюващитъ

Сегашната война покоси множество жертви, опожари грамадни територии и нанесе немислими щети. За да се направи надѣлното сравненіе на загубитъ и разходѣтъ, ние ще дадемъ пѣколко данни за загубитъ въ миналитъ войни.

Човѣшкитъ жертви прѣзъ XIX столѣтіе, споредъ таблицата отъ съчиненіето на професора, отъ парижкия университетъ Шарль Рипе — „Войнитъ и мира“, сѣ били слѣднѣтъ:

Войната на Наполеона (1799—1815)	Французи
	3,000,000
	чуждеци
	5,000,000
Войната съ Италия	800,000
„ „ съ Испания	300,000
„ „ съ Пруссия	300,000
Кримската война	800,000
Войната прѣзъ 1870 г.	800,000
Руско-турската война	400,000
Гражданскитъ войни въ Южна Америка	500,000
Колонизацїитъ войни (Индия, Мексико, Алжиръ, Абисиния, Трансваалъ и Мадагаскаръ)	3,000,000
Руско-Японската война	800,000
Разходѣтъ за войнитъ отъ сѣщото столѣтіе	сѣмъ слѣднѣтъ: Наполеоновитъ войни струватъ около 75 милиарда лева. Войнитъ на Англия противъ Америка — 1 милиардъ. Войната на Съединенитъ Щати съ Мексико — 900 милиона лева. Кримската война (1854—1856). Италиянската — 1 1/2 милиарда. Войната 1866 г. — 16 милиарда лева. Франско-прусската война (1870 г.) — 15 милиарда лева. Руско-турската — 5 милиарда лева. Руско-японската — 8 1/2 милиарда лева.

Споредъ издравилелната телеграма на Райзера до Хинденбурга по случай сключаніето на мира съ Русия, загубѣтъ на съглашеніето при умѣнена оценка сѣ: Русия — 9,500,000, Франция — 4,400,000, Англия — 1,600,000, Италия — 1,600,000, Ромѣния — 300,000. Сърбия — 250,000. Бельгия 240,000. Въ тѣхъ цифри не визитъ рускитъ загуби при Двина и въ Ливландия и италиянскитъ при австро-германското настѣпаніе. А тѣхъ загуби сѣмъ значителни — само пѣлпиди 800,000 руси и 110,000 италиянци.

Точни данни за финансовитъ загуби на войнитъ до сега нѣмаме. Финансовитъ загуби до края на Юни 1915 година, споредъ Кралското статистическо дружество въ Лондонъ сѣмъ били: Болгия — 13 1/2 милиарда лева, Франция — 42 1/2, Русия — 35, Англия — 36, А. Унгария — 37 1/2, Германия — 39 1/2. Тѣхъ разходи до днесъ прогресивно сѣмъ се увеличавали. Показанитъ цифри сѣмъ удвоени и утроени. Франскитъ економистъ Етиел Фалкъ прѣсѣтъ че еднѣмъ разходъ на воюващитъ групирани е около 375 милиона лева. Руския професоръ Мадитовъ изчислява публични дългъ на Русия на около 170 милиарда.

Ежедневнитъ загуби при сегашната война сѣмъ сравнително много по-големи. Споредъ извѣстията на французския адмиралъ Отфелъ, при Ворлионъ ежедневно Франція дава по 5000 жертви въ оневетъ дѣйствия.

Ежедневнитъ разходи, наприкладъ, въ Римската война на Русия сѣмъ били 1 1/2 милиона, въ Руско-Японската — 5 милиона, а въ сегашната — 31 милиона рубли.

Добруджанци, разпространявайте В. „Добруджа“

